Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5969
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

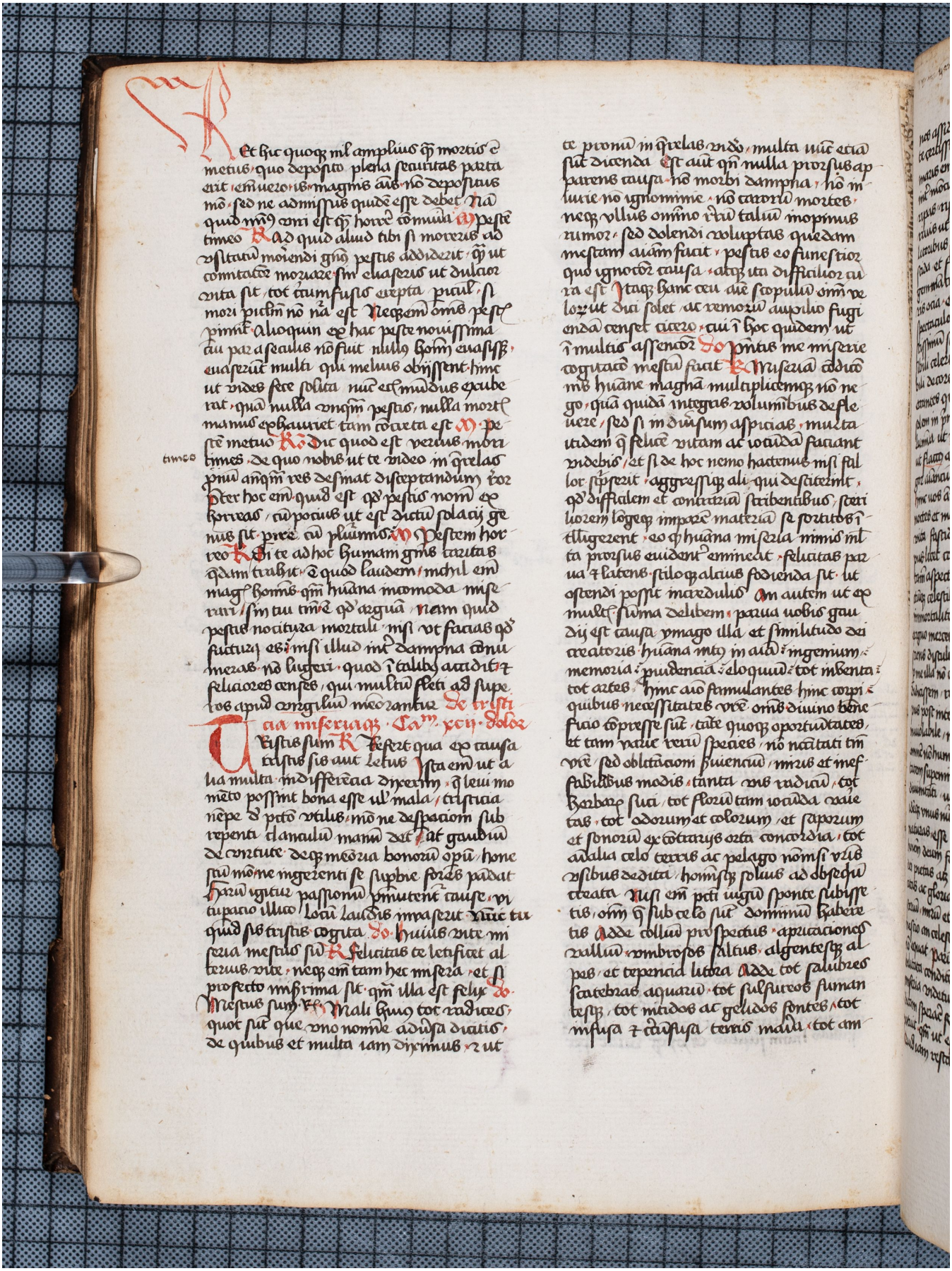

Et hic quoq; ml amplius q̃ mortis e
metus, quo deposito plena securitas parta
erit, cum uero is magnis aũs no depositis
mõ, sed ne adm̃ pus quidẽ esse debet. Ita
quid m̃ omi est q̃ horre cõmuni. A. peste
timeo. R. Ad quid aliud tibi si moreris ad
restituendi gnũ pestis addiderit, q̃ ut
comitatẽ morere sm̃ elaserus ut dulcior
cunta sit, tot cum fusis erepta periul.
si mori pictm̃ no na est. Neq; em omis pes
pimit. Aliquin ec hac peste nouissima
cui par a seculis no fuit, nullo hom̃ euasisse
euaserit multi qui melius obiissent. hinc
ut vides fere solita nuc est mundus ecube
rat, quid nulla omnm̃ pestis, nulla mortal
mans ecphauriet tam coarcta est. A. pe
stẽ metuo. R. Ro. Dic quod est verius mori
times timeo. De quo nobis ut te video in epistolas
prius angm̃ res desinat disceptandum. Ido
ptor hoc em quid est qd pestis nom ec
horreas, cui porcus ut est dictu solacij ge
nus sit. prece cui plurimos. A. Pestem hor
reo. R. Di te ad hoc humam gnis tarditas
qdam trahit, q̃ quod laudem, mchil em
magis homis qm̃ humana incommoda mise
rari, sm̃ tu time qd arguũ. Nam quid
pestis nocitura mortali, nisi vt faciat qd
futurũ es, nisi illud inde dampna omni
meras, no lugeri, quod i talibus accidit et
felicores censes, qui multũ fleti ad supe
ros apud conzgilium meo rantur. De tristi
tia miseriaq; Ca. xcij. Dolor
Tristis sum. R. Refert qua ec causa
tristis sis aut letus. Vsta em ut a
lia multa indifferenia dicerim, q̃ leui mo
mẽto possint bona esse ul mala, tristicia
nepe q̃ pcto vtilis, mõ ne desperaciõ sub
repenti clandestino manu det, at gaudiũ
de certitude deq; medicina bonorũ opũ, hone
stũ mõ ne ingrezenti se superbie fores pandat
harũ igitur passionũ pmutent causse, vi
tupero illico loci laudis inuaserit. Nuc tu
quid sis tristis cogita. Do. huius vite mi
seria mestior sit. R. Felicitas te letificet al
terius vite, neq; em tam hec miseria, et si
profecto miserima sit, qm̃ illa est felix. Do.
Mestus sum. R. Mali huius tot radices
quot sunt que vno nomine adiusa diuitis,
de quibus et multa iam diximus, et ut
te prouid in epistolis vnde, multa nuc etia
sunt dicenda. Est aut qm̃ nulla prorsus ap
parens causa no morbi dampna, no in
iurie no ignominie, no carorũ mortes
neq; vllus omino id ad talium mopinus
rumor, sed dolendi voluptas quedam
mestam animam fecit, pestis eo funestior
quo ignoror causa, atq; ita difficilior cu
ra est. Itaq; hanc ceu aue scopulũ omñ ve
lox ut dui solet, ac remoriũ auxilio fugi
enda censet, cuius hoc quidem ut
i multis assenior. Do. Pontus me miserie
cogitacio mestũ fecit. R. Miseria codiu
ms humane magna multiplicemq; no ne
go, qua quidã integris voluminibus de fle
uere, sed si in diũsum aspicias, multa
utidem q̃ felice vitam ac iocunda faciant
vndebis, et si de hoc nemo hactenus mi fal
lor sipsezit, aggressiq; ali qui desiserint,
qd difficilem et contrariũ scribentibus, seri
iorem logeq; imperẽ materiã se portitos i
telligerent. eo q̃ humana miseria minis mi
ta prorsus euidenter eminebit. felicitas pa
ua et latens stiloq; alcius fodienda sit, ut
ostendi possit mareduliõ. An autem ut ec
multe suma deliberem, parua nobis gau
dij est causa ymago illa et similitudo dei
creatoris humana mtẽ in aiũ ingenium,
memoria, prudencia, eloquid, tot mbenta,
tot artes, hinc aiũ stimulantes hinc corpi
quibus necessitates vrẽ omis diuino bene
ficio coprese sit, tale quoq; oportunitates,
et tam varie terũ species, no necitati tm
vrẽ, sed oblectacõi huiencũ, mirus et mes
rabilibus modis, tanta ons rudiũ, tot
herbarũ sua, tot florũ tam iocunda caie
tas, tot odorũ et colorũ, et saporũ
et sonorũ ec contrarijs orta concordia, tot
aialia celo terris ac pelago nomi vtis
sibus dedita, hom̃q; solus ad obspectũ
creata. Nisi em pcti iugũ sponte subisse
tis, omñ q̃ sub celo sit dominũ habere
tis. Adde collũ prospectus, apricaciones
vallium, umbrosos saltus, algentesq; al
pes, et tepenciã lucra. Adde tot salubres
scatebras aquarũ, tot sulfureos fuman
tesq;, tot mitidos ac gelidos fontes, tot
influxa et cõfluxa terris maiũ, tot am